

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 78. Caput VIII. De alienis Clericis non puniendis, ac judicandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

„tempore ad sacros Ordines promoveri Sæcul. XVI.
 „possit; nec illi aliqua Ecclesiastica A. C. 1551.
 „beneficia, etiamsi non curam habeant
 „animarum, conferre liceat, sed omni
 „ordine, ac beneficio, & officio Ec-
 „clesiastico perpetuo careat: si vero
 „homicidium non ex proposito, sed ca-
 „su, vel vim vi repellendo, ut quis se
 „a morte defenderet, fuisse commissum
 „narratur: quam ob causam etiam ad
 „Sacrorum Ordinum, & altaris mini-
 „sterium, & beneficia quæcunque, ac
 „dignitates, jure quodammodo dispen-
 „satio debeat, committatur loci Or-
 „dinario, aut ex causa Metropolitana-
 „no, seu viciniore Episcopo; qui non-
 „nisi causa cognita, & probatis preci-
 „bus, ac narratis, nec aliter, dispen-
 „sare possit.

§. LXXVIII.

CAPUT VIII.

*De alienis Clericis non puniendis, ac
judicandis.*

„Præterea, quia nonnulli, quorum
 „etiam aliqui veri sunt pastores, ac
 „proprias oves habent, alienis etiam
 „ovibus præesse quærunt, & ita alie-
 „nis subditis quandoque intendunt, ut
 „suorum curam negligant: quicumque,
 „etiam Episcopali præditus dignitate,
 „qui alienos subditos puniendi privile-
 „gium

Sæcul. XVI

A.C. 1551.

„gium habuerit, contra Clericos sibi
 „non subjectos, præsertim in Sacris
 „constitutos, quorumcunque etiam at-
 „rocium criminum reos, nisi cum pro-
 „prietarii ipsorum Clericorum Episcopi, si
 „apud Ecclesiam suam resederit, aut
 „personæ ab ipso Episcopo deputandæ
 „interventu, nequaquam procedere de-
 „beat: alias processus, & inde secuta
 „quæcunque viribus omnino careant.

Censebant Patrum nonnulli, quod
 Episcopalis auctoritas adhucdum im-
 pediretur per quosdam Prælatos, qui
 auctoritatem sibi in locis, ubi moraban-
 tur, conciliaturi, ibidem Clericos pu-
 niendi licentiam a Papa obtinebant,
 quinimo quidam etiam Episcopi ejus-
 modi facultatem impetrabant, quæsi-
 to obtentu, quod proximarum diæce-
 sium Sacerdotes perverso exemplo suos
 Presbyteros seducerent. Non deerant
 tamen Præfulum nonnulli, qui omnes
 hæc facultates minus legitimas revo-
 cari ardentè desiderabant, cum vero
 hoc absque Cardinalium, ac plurimo-
 rum Præfulum magis potentum, qui
 hac auctoritate abutebantur, offensio-
 ne fieri haud posset, hinc media ince-
 debatur via, adeo, ut ipsis hæc pote-
 stas salva maneret, absque tamen Epis-
 copi præjudicio, fanciebatur enim,
 quod *ejusmodi Prælati absque proprii ipso-
 rum*

rum Clericorum Episcopi, aut personæ ab ipso Episcopo deputandæ interventu procedere nequeant.

Sæcul. XVI.
A. C. 1551.

§. LXXIX.

CAPUT IX.

Beneficia unius Diœcesis non uniantur beneficiis alterius.

Quia autem jure optimo distinctæ fuerunt Diœceses, & Parochiæ, ac unicuique gregi proprii attributi pastores, & inferiorum Ecclesiarum Rectores, qui suarum quisque ovium curam habeant, ut ordo Ecclesiasticus non confundatur, aut una, & eadem Ecclesia duarum quodammodo Diœcesium fiat, non sine gravi eorum incommodo, qui illi subditi fuerint: beneficia unius Diœcesis, etiamsi parochiales Ecclesiæ, Vicariæ perpetuæ, aut simplicia beneficia, seu præstimonialia, aut præstimonialia portiones fuerint, etiam ratione augendi cultum, aut numerum beneficiatorum, aut alia quacunque de causa, alterius Diœcesis beneficio, aut monasterio seu Collegio, vel loco etiam proprio, perpetuo non uniantur, decretum hujus Sanctæ Synodi super hujusmodi Unionibus in hoc declarando.

Hoc decretum, quod Synodus allegat, habetur in Sessionis septimæ